

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

@SOFFANGBG

Ink 2018-09-24

Akt

Aktbil

B 12803-18

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 4INKOM: 2018-09-24
MÅLNR: B 12803-18
AKTBIL: 2-13

Dalta inte med extremister

Publicerad den 4 mars, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Historiens facit är både tydligt och brutalt. När det anständiga samhället ger vika för extremism går det käpprätt åt skogen.

Under 1900-talet föll ohyggligt många människor offer för fascism, nazism, kommunism och andra våldsideologier. Under det tidiga 2000-talet har den islamistiska extremismen fått genomslag. IS och liknande grupper har förorsakat ett massivt mänskligt lidande.

Med ett sådant facit är det uppenbart: En av det demokratiska samhällets allra viktigaste uppgifter är att försvara sig mot extremismens olika uttryck. Demokratin ska vara öppen och tolerant. Men inte till varje pris. Demokratin ska också sätta skarpa gränser.

I det svenska samhället har de extremistiska rörelserna rätt att, inom lagens ramar, demonstrera och uttrycka sina åsikter. Men så mycket mer än så har de inte rätt till. De kan inte göra anspråk på att få ta plats i andra delar av samhällslivet.

En samhällsinstitution som Göteborgs Stad, exempelvis, har ingen som helst skyldighet att fungera som arena för extremistiska rörelser. Tvärtom. En sådan institution är i stället skyldig att, inom ramen för ett gediget värdegrundsarbete, hålla extremismen på armlängds avstånd.

För mig är det en självklarhet att vi inom staden måste agera hårt och kompromisslöst mot alla former av våldsbejakande extremism. Det spelar ingen roll om den kommer från vänster eller höger eller om den har religiösa förtecken. Extremisterna måste motarbetas.

I det offentliga Sverige har det under kanske ett decennium funnits en tvekan i hanteringen av vissa extremistiska rörelser. Särskilt svårt har det varit att förhålla sig till de aktivister som använder en påstådd kamp för mänskliga rättigheter till att dölja sin extremistiska agenda. En kombination av naivitet och rädsla för kritik har gjort att man tvekat att sätta stopp för extremisterna.

Även om medvetenheten och integriteten stärkts på sistone begås det alltfjämt misstag. Så även i Göteborg. Arrangemanget Burka Songs 2.0, som redan gått en runda och som planerats igen för 14 mars, är ett allvarligt felsteg. Särskilt illa är det att extrema röster ensidigt leder det samtal som ingår i konceptet.

I veckan beslutades att nästa Burka Songs 2.0 ställs in (<http://www.mynewsdesk.com/se/goteborgsstad/pressreleases/goteborgs-stad-staeller-in-visningen-av-burka-songs-2-punkt-0-2433291>). Det var den enda rimliga slutsatsen. Stadsledningskontorets MR-avdelning, som ligger bakom arrangemanget, har brustit fatalt i sitt värdegrundsarbete. Det är helt oacceptabelt. Från S-håll kommer vi kräva en ordentlig redogörelse för hur detta kunde ske och vad som ska göras för att undvika att det sker igen.

Ironiskt nog blir detta en fråga i ett läge där Göteborgs Stad bygger upp ett allt starkare arbete mot våldsbejakande extremism. Det finns både bredd och tyngd i det som görs. I december fattades dessutom beslut om att kraftigt utöka resurserna. Nyligen producerades en lägesbild över radikaliserings och våldsbejakande extremism i stan (<https://socialutveckling.goteborg.se/ny-lagesbild-visar-hur-radikaliserings-tar-sig-uttryck-i-goteborg/>). Detta inte minst för att kunna bli mer effektiv i motåtgärderna.

Att dalta med extremister är bland det farligaste man kan göra. De historiska erfarenheterna skrämmar. Därför måste det demokratiska samhället – genom Göteborgs Stad och många andra aktörer – ha kraften att stå emot. Demokratin måste fullt ut kunna försvara sig mot anti-demokratin.

På Göteborgs Stads värdegrund finns det ingen plats för extremister. Tvärtom finns det ett blankt nej till extremism. Svårare än så är det faktiskt inte.

Postat i Göteborg 1 kommentar

En reaktion på "Dalta inte med extremister"

1. Pingback: "Vi har varit naiva om den religiösa extremismen" - Thefuhsaz

Kommentarer inaktiverade.

[Blogga med WordPress.com.](#)

□

Ink 2018-09-24
Akt 3/2803-18
Aktbil 3

Extremismen måste motarbetas

Publicerad den 11 mars, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Foto: Kjell Holmner

Förra veckan ställdes arrangemanget "Burka Songs 2.0 – Film och samtal" in av Göteborgs Stad. Det var inte p g a filmen som sådan. Huvudanledningen var i stället att extrema röster – som försvarat terrorister och avfärdat anti-terrorinsatser mot bl a IS-krigare – ensidigt skulle leda det samtal som ingick i konceptet. Detta riskerade att bryta mot stadens värdegrund.

Jag argumenterade i flera sammanhang för att detta var ett klokt och viktigt beslut. En samhällsinstitution som Göteborgs Stad har ingen som helst skyldighet att fungera som arena för extremistiska rörelser. Tvärtom. En sådan institution är i stället skyldig att, inom ramen för ett gediget värdegrundsarbete, hålla extremismen borta.

Jag har fått en del kritik för mitt ställningstagande. Min "kultursyn" har ifrågasatts från flera håll. Jag har anklagats för att vilja "tysta" angelägna kulturyttringar. De hårdaste och mest onyanserade angreppen har kommit från GP:s kulturchef Björn Werner.

Jag måste säga att kritiken verkligen bekymrar mig.

Vi lever i en tid när extremister går framåt på flera fronter. I Göteborg har IS-krigarna och deras supportrar länge varit ett svårt dilemma. Vi har aktiva vänsterextrema miljöer, högerextremister som begått våldsbrott, anti-semiter som angripit synagogan och nazister som försöker nästla sig in.

Detta är nog inte värre än i någon annan europeisk storstad. Men det spelar ingen roll. Jag betraktar situationen som allvarlig. Därför måste Göteborgs Stad med kraft ta avstånd från och motarbeta alla former av extremism. Nu är det viktigare än någonsin att försvara stadens värdegrund. Staden måste noga se till att inga aktiviteter eller engagemang strider mot eller urholkar den värdegrunden.

I denna hållning har staden inte råd att godtyckligt undanta olika typer av "favorit-extremister". Om någon form av extremism i ett visst skede betraktas som rumsren eller t o m lovvärd i delar av kulturvärlden är det en typ av positionering som staden varken kan eller ska ta hänsyn till. Vad staden måste göra är i stället att agera konsekvent. Ett nej till extremism är alltid ett nej till extremism.

Jag är självfallet för fri konst och kultur. Jag är självfallet för yttrandefrihet. Jag har aldrig ens antytt något annat. Allt detta tillgodoses också inom ramen för det svenska samhället. Det står extremister fritt att – inom lagens ramar – både skapa och propagera.

Men jag köper inte argumenten för att detta skulle tvinga mig att i Göteborgs Stad understödja extremister. För det är ju det som mina kritiker vill. För att ingen ska riskera att inte få resurser och legitimitet från staden kräver de att jag är så naiv och medgörlig att jag låter extremister få spelrum. Så kan jag självfallet inte agera. Jag kan inte ens riskera att landa fel. Då skulle värdegrunden förr eller senare rasa samman.

Staten – inte minst polisen – är skyldig att erbjuda vissa plattformar även för extremister. Kommunerna har inga sådana skyldigheter. Göteborgs Stad är inte värderingsfri, utan tvärtom en organisation där demokratiska värderingar ska styra och där icke-demokrater inte har någon plats.

Mina kritiker försöker få det till att Göteborgs Stad inte ska sätta några gränser mot extremismen. Jag menar bestämt att detta är precis vad staden måste göra.

Det som oroar mig mest i denna debatt är att ledande kulturpersonligheter verkar manövrera utan kompass. Det finns en laissez faire-attityd som inte verkar basera sig på några gedigna resonemang eller värderingar, utan som tvärtom tycks vara resultatet av att man skyr de svåra frågorna. Man relativiserar, och hyllar relativiserandet, eftersom man helt enkelt inte orkar ta tag i det så besvärliga gränssättandet.

GP:s kulturchef gör sig till talesperson för denna icke-hållning. När han antyder att Göteborgs Stads försvar av sin värdegrund skulle kunna bädda för en extremistisk mardrömsvärld är detta ett av de mest ologiska och oanständiga angrepp som skådats på flera år. Det blir bara bisarrt. Han har så till den grad tappat orienteringen att han knappt märker att han själv lyfter strömningar som inte alls är främmande för den värdegrund som IS tillämpade i Raqqa.

Att sätta gränser mot extremismen är inte alltid lätt. Men det är ett jobb som vi alla har ansvar för att göra. Jag säger nej till extremism. Och det står jag för.

Postat i [Göteborg](#) [2 kommentarer](#)

2 reaktioner på "Extremismen måste motarbetas"

1. Pingback: Medkänsla med de kvinnor som vilseleds av Fatima Doubakil & Maimuna Abdullahi som reagerar mot att Burka Songs 2.0-visningen ställdes in | Vetenskapliga partiet
2. Pingback: Backa inte för religiös extremism – @soffangbg

Kommentarer inaktiverade.

[Blogga med WordPress.com.](#)

Ink 2018 -09- 24

Akt

Aktbil

Låt inte extremister hämma stan

Publicerad den 17 mars, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Allvarligt talat. Så här kan vi inte ha det. Vi kan inte ha ett värdegrundsarbete som i realiteten inte betyder något. När vi säger oss stå upp för demokrati och mänskliga rättigheter, men sedan inte gör det när extrema krafter trycker på – då börjar vi vara riktigt illa ute.

På senare tid har jag återigen upprepat mitt glasklara nej till extremism. Utifrån "Burka Songs 2.0 – Film och samtal", som ställdes in eftersom extrema röster ensidigt skulle leda själva samtalet, har jag framhärdat i att Göteborgs Stad måste sätta gränser. Om något riskerar att strida mot värdegrunden måste varningsklockorna ringa. Att skydda värdegrunden mot extrema influenser är ytterst viktigt.

För detta har jag fått kritik. Från olika håll har det svingats hårt. På slutet har det blivit lite av "bonnslagsmål" över det hela. Nu har även de som först tvekade valt att kasta sig in med sina smockor. Kritikernas budskap har varit att värdegrunden inte är prio 1: Jag ska avstå från att sätta gränser mot extremism. Om kulturbyråkrater vill ge företräde åt extremister ska jag bara låta det ske.

Jag blir bara mer och mer oroad av denna kritik. Smällarna kan jag ta. Inga problem. Men jag har svårt att smälta detta krypskytte mot värdegrundsarbetet. Jag tror att vissa av mina kritiker tror att de bara för något slags teoretisk kulturstrid. Så är det inte. Det här är mycket större – och allvarligare – än så.

Låt mig vara helt rak. Inom Göteborgs Stad har det under det senaste decenniet slirats en del i värdegrundsarbetet. Demokrati och mänskliga rättigheter har inte alltid varit det självklara rättesnöret. Gränssättandet har bitvis brustit. Extremister, i olika former, har ibland lyckats nästla sig in. De har – åtminstone i kortare perioder – lyckats tillskansa sig lokaler, resurser och legitimitet.

Exakt hur mycket utrymme extremisterna har fått är svårt att säga. Sannolikt är situationen i Göteborg inte sämre än i andra europeiska storstäder. Men att detta är ett viktigt problem råder det ingen tvekan om. Att blunda eller bagatellisera måste vara fullständigt uteslutet.

Staden står självfallet inte ensam i kampen mot extremismen. Flera aktörer, inkl polisen och säkerhetspolisen, spelar nyckelroller. Men vad staden gör, och inte gör, har stor betydelse. Det handlar om både signaler och praktiska åtgärder. På flera sätt är det staden som sätter tonen.

Det som händer när extrema grupper får spelrum är att friheten begränsas för vanligt folk. Nazister och andra högerextremister sprider oro och rädsla. Detsamma gör vänsterextremister. Antisemiter förstör mycket med sina hot. Religiösa extremister kan i värsta fall ta ett väldigt restriktivt grepp om ett lokalsamhälle. En effekt blir då som regel att livsmöjligheterna för unga människor ganska drastiskt beskärs. På senare år har IS-resenärer och -supportrar skapat en särskilt allvarlig hot- och riskbild.

Så vill jag absolut inte ha det. Friheten får inte begränsas. Extremisterna får inte på några villkor ta över. Sådana tendenser kan vara förödande och hämma utvecklingen för en stadsdel eller en hel stad.

Det är bl a därför som jag är så skarp och konsekvent i min nolltolerans mot extremism. Vad som behöver ske i Göteborgs Stad är nu att värdegrundsarbetet systematiskt förstärks. Värdegrunden – som bygger på demokrati och mänskliga rättigheter – måste noggrant och kraftfullt försvaras mot extremism. Det ska inte daltas. Det ska inte bjudas på lokaler, resurser eller legitimitet. Staden måste agera proaktivt och kan inte ens sätta sig i situationer där värdegrunden riskerar att undermineras.

Vi har en del positiva tendenser. På ett par år har vi byggt upp ett allt starkare arbete mot våldsbejakande extremism. Det finns en ordentlig handlingsplan. Den centrala samordningsfunktionen blir alltmer effektiv. Samverkan med polisen och säkerhetspolisen är numera tät och produktiv över hela stan. Många skolor agerar medvetet och resolut. Socialtjänsten får allt bättre grepp om frågan.

Men det är fortfarande en bra bit kvar att gå. Medvetenheten och självförtroendet behöver öka. Det måste bli en självklarhet att hela tiden sätta och upprätthålla skarpa gränser mot extremisterna. Jag är övertygad om att tuffare tag mot extremismen är en helt central nyckel till att säkra en positiv framtid för hela stan.

Mot denna bakgrund blir mina kritikers relativiserande av värdegrundsarbetet ett allvarligt bekymmer. Visst. De vill ha en värdegrund. Men de vill inte att den ska vara på riktigt. De önskar att extremister, eller åtminstone extremister som för tillfället faller i smaken, alltså ska kunna få en plattform i Göteborgs Stad.

Allvarligt talat. Så går det inte att ha det. Tvärtom. Vi måste bli ännu bättre på att sätta gränser mot extremismen. Det är gränssättandet som säkrar friheten. Det är gränssättandet som bygger ett bättre Göteborg.

Postat i [Göteborg](#)

[Blogga med WordPress.com.](#)

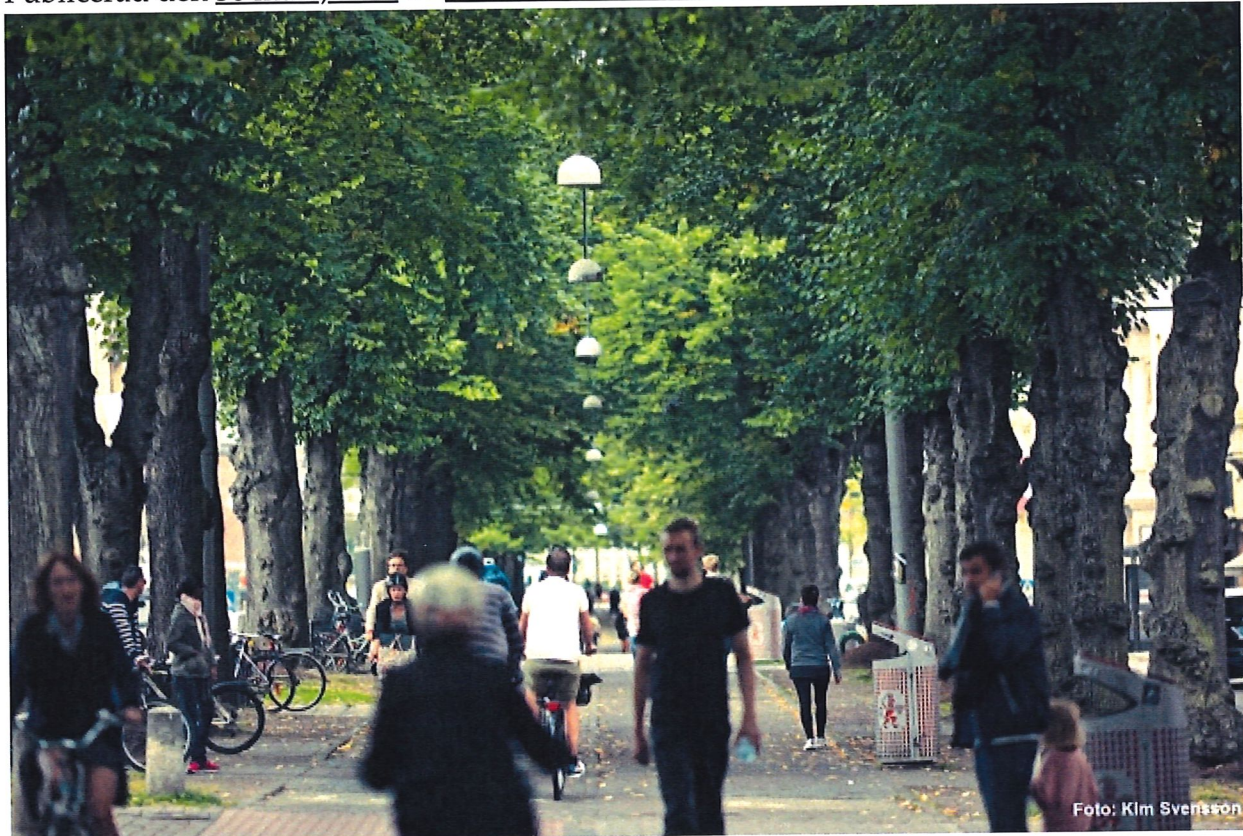
Ink 2018-09-24

Akt

Aktbil

Nej, skattepengar ska inte göda extremism

Publicerad den 30 mars, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Nä, nu blir jag oroad på allvar. Jag menar att det är mycket viktigt att säkra att skattepengar inte går till extremister. Att mina kritiker går emot även en sådan linje ser verkligen inte bra ut.

Jag har hela tiden varit konsekvent. Det måste vara nolltolerans mot extremism som gäller för en offentlig aktör som Göteborgs Stad. Staden ska varken finansiera eller erbjuda plattformar för extremister. Inom ramen för ett mycket aktivt värdegrundsarbete ska extremisterna hållas borta.

Arrangemanget "Burka Songs 2.0 – Film och samtal" ställdes alltså för några veckor in av MR-avdelningen på stadsledningskontoret i Göteborgs Stad. Jag välkomnade beslutet.

Problemet var inte filmen som sådan. Den har visats på flera håll och kommer fortsätta visas. Problemet var i stället samtalet. Det skulle ensidigt domineras av extrema röster, båda representerades Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén (MMRK), som i andra sammanhang bjudit in och försvarat terrorister. Upplägget riskerade helt uppenbart att strida mot Göteborgs Stads värdegrund.

För detta ställningstagande fick jag hård kritik. Mina kritiker hävdade att jag inte alls ska sätta några gränser mot extremismen. Jag blev kallad "kulturfiende", "rasist" och "islamofob". Samtliga kritiker har också valt att blunda för hur MMRK faktiskt jobbar.

Tidigare i veckan skrev DN (<https://www.dn.se/nyheter/sverige/vi-har-varit-naiva-om-den-religiosa-extremismen/>) följande i en kort summering:

”MMRK är en organisation som försvarar muslimers rättigheter – och som även anklagas för att försvara terrorister. 2010 bjöd MMRK in den terrordömde imamen Ali Berzengi som talare. Även Munir Awad, som strax därpå skulle gripas och dömas till tolv års fängelse för att ha planerat ett attentat mot Jyllands-Postens redaktion i Köpenhamn, bjöds in till samma seminarium.”

Detta är bara en kärna i en bredare bild. Vad som blir påtagligt, även i annan mötesverksamhet och debattinlägg, är att det påstådda försvaret av rättigheter regelbundet går över i ett aktivt försvar av terrorister och deras agerande.

I min värld är en svensk IS-krigare inte i något avseende bättre än, för att använda en historisk parallell, en svensk SS-frivillig. Det är rakt av avskyvärt i båda fallen. När IS-krigarnas vidrigheter relativiseras betraktar jag det därför som synnerligen extremt och stötande. Det är rätt att försöka få koll på återvändarna. Men det är fullständigt fel att inte fullt ut fördöma det de gjort.

Tyvärr har mina kritiker valt att inte alls förhålla sig till någon information kring MMRK – som är mycket lättillgänglig. Fokus har varit att angripa mig – inte att försöka få en korrekt förståelse för vad sakfrågan handlar om.

Nu har en ideell förening, Litteraturhuset, valt att kopiera det tidigare upplägget, alltså film och samtal, i ett eget arrangemang. De har lagt till en moderator. Men det gör i grunden ingen skillnad. Det rör sig fortfarande om samma MMRK-representanter och samma ensidighet.

I mina ögon gör flytten till Litteraturhuset självfallet att saken hamnar i ett annat läge. Litteraturhuset ansvarar naturligtvis för sin verksamhet. Att ta in arrangemanget är deras beslut. Just detta kan jag inte ha några synpunkter på.

Men eftersom staden delfinansierar verksamheten – genom att stå för lokaler och verksamhetsstöd – finns en viktig del av problematiken ändå kvar. Då måste de centrala frågorna ställas. Ligger verksamheten, sett till helheten och i det långa perspektivet, verkligen i linje med stadens värdegrund?

Så länge som det inte sker några konkreta lagbrott kan det redan utlovade stödet av allt att döma inte dras in. Det har jag varit noga med att betona. Men i nästa värdering av fortsatt stöd menar jag att den värdegrundsrelaterade analysen måste göras. Alla de aktörer i staden som svarar för olika former av externt stöd behöver återkommande ställa sig precis den typen av frågor.

Menar jag med det att det är risk för indraget stöd? Ja, det menar jag. På lite sikt är det så. Den kanske inte är så stor i detta fall. Men den finns där.

Min hållning är solklar. I Göteborgs Stad ska vi aldrig finansiera extremism. Vi ska inte ens vara nära att främja extrema krafter. Om en bidragstagande organisation börjar ta in aktiviteter som strider eller riskerar att strida mot stadens värdegrund måste varningsklockorna ringa. Då måste det göras en ordentlig granskning av vad som pågår.

Jag är självklart för fri konst och kultur. Det står alla fritt att skapa och propagera. Men Göteborgs Stad har ingen skyldighet att långsiktigt bidra till något som bryter mot den egna värdegrunden.

I det aktuella fallet har kulturnämnden ansvaret. Att kulturförvaltningen konstaterar att det för tillfället inte är aktuellt att dra in ett redan beviljat stöd är helt i sin ordning. Att det kommer andra signaler om att kulturnämnden i sin bidragsgivning inte ska förhålla sig till stadens värdegrund förefaller märkligt. Jag utgår tills vidare från att det handlar om ett missförstånd.

Även för mitt ställningstagande i det nya läget har jag fått hård kritik. Tonen och invektiven har skruvats upp ytterligare ett snäpp. Vissa spelar nu riktigt fult, inte minst med avsiktliga missförstånd, för att försöka diskreditera mig.

Vad som tillkommit är ännu starkare krav på att jag ska strunta i stadens värdegrund. Jag anklagas för att "hota" med att dra in bidrag. En verksamhet som Litteraturhuset, understriker kritikerna, ska vara garanterad stöd från staden helt oberoende av hur den värdegrundsmässigt utvecklas.

Vid mycket snabbt påseende kan denna kritik möjligen framstå som rimlig. Men tyvärr – det är den inte alls. Kritikerna tror sig bedriva en tapper strid mot en motsträvig "kulturfiende". Det gör de inte alls. De har ett svart hål i sitt resonemang – i en principfråga som är mycket större än så.

Om det alltid är armlängds avstånd och ingen värdegrund som gäller finns det nämligen inga möjligheter att stoppa någonting. Då öppnar mina kritiker ett generöst spelrum även för andra extremister, som de nog är mindre bekväma med – såsom fascister och nazister. Om sådana grupper skulle dra igång kulturella verksamheter av rimlig kvalitet, och samtidigt avstå från att hetsa mot folkgrupp, skulle mina kritiker tvingas ge dem kulturstöd. Undantag vore alltså omöjliga.

Detta är naturligtvis fullständigt oacceptabelt. Att i dessa tider – med växande aktivitet från olika typer av extremister – öppna en sådan lucka vore snudd på vansinne.

Vad vissa kritiker nu också har gett sig på är att, i relativiserande utläggningar, försöka antyda att Göteborgs Stad inte skulle ha någon värdegrund. Detta blir nästintill absurt. Begreppet är välförankrat. Över många år har det gjorts massor av värdegrundsarbete. I Göteborgs Stad är demokrati och mänskliga rättigheter centrala värden – som finns i en rad dokument. Gränserna kan ibland vara svåra att dra. Men en extremism som bjuder in och försvarar terrorister är definitivt inte ok.

Vad ser jag då för väg framåt i detta?

I det övergripande perspektivet kommer jag ännu mer aktivt driva min nolltolerans mot extremism. Jag blir alltmer bekymrad – nästan lite skrämmd – av nonchalansen i den kritik jag nu möter. I Sverige har vi i många år varit för slappa i hållningen till extremister. Vi har – på både statlig och kommunal nivå – gett extremistiska krafter alltför generösa möjligheter att tillskansa sig lokaler, resurser och legitimitet. Göteborg är inget undantag. Att flera av dessa rörelser nu växer är ingen slump.

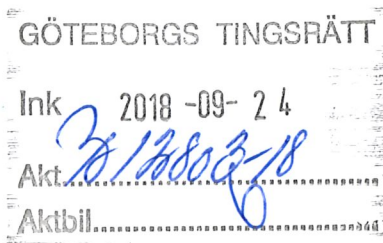
Mer specifikt kommer jag, som ett av flera spår, driva en strikt linje i den översyn av stadens modell för föreningsbidrag som nu ska slutföras. I uppdraget, från Budget 2016, talas det om att "föreningsbidragen ska ses över och regelverk ska samordnas efter stadens värdegrund och utformas enhetligt". Värdegrunden är alltså helt central i processen. Nu vill jag se till att den blir det även i de uppdaterade bestämmelserna. Värdegrunden ska gälla över hela linjen i Göteborgs Stad. Det ska inte ges några bidrag, eller andra former av stöd, till aktörer som bryter mot den.

Det här är ingen teoretisk kulturstrid. Det här är på allvar. Om vi inte tar kommandot och börjar pressa tillbaka extremismen kommer ännu mer folk i utsatta områden att få sin frihet begränsad. Unga människor – särskilt kvinnor – kommer att få sina liv devalverade. Så kan vi inte ha det.

Som en av flera helt nödvändiga motåtgärder måste vi nu på allvar skärpa till hanteringen av det finansiella. Skattepengar ska inte användas till att göda extremism.

Postat i Göteborg

[Blogga med WordPress.com.](https://soffangbg.wordpress.com/2018/03/30/nej-skattepengar-ska-inte-goda-extremism/)

Icke-demokratiska absurditeter

Publicerad den 14 april, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Ibland stöter man på saker som man knappt tror kan vara på riktigt.

Organisationen Göteborgs rättighetscenter valde i måndags att vända sig till kommunstyrelsen med ännu en protest.

I en första skrivelse hade de kritiserat MR-avdelningens beslut att ställa in arrangemanget "Burka Songs 2.0 – Film och samtal". Nu utvidgade de kritiken till att även omfatta det faktum att social resursförvaltning dragit sig ur något som kallas "fördjupningsdagen för Antirasistisk HIV-prevention".

Jag tänkte att jag på detta vis skulle respondera.

Till att börja med: Problemet med det första arrangemanget var alltså inte filmen som sådan, utan att samtalet ensidigt skulle domineras av extrema röster, båda representerades Muslimska Mänskliga Rättighetskommittén (MMRK), som i andra sammanhang bjudit in och försvarat terrorister. Upplägget riskerade helt uppenbart att strida mot Göteborgs Stads demokratiska principer. Beslutet var korrekt.

När det gäller den "anti-rasistiska HIV-preventionen" har jag under veckan skaffat mig en bild av saken. Ett mail som social resursförvaltning i fredags skickade till sin nämnd klargör detaljerna.

Planen är att denna fördjupningsdag, med fokus på antirasistisk HIV-prevention, ska anordnas av ett nätverk av aktörer – social resursförvaltning, RFSL, RFSU, Positiva gruppen Väst samt Kunskapscenter för sexuell hälsa (VG-regionen) – som under ett tag jobbat med liknande frågor. Arbetet är på olika sätt finansierat med offentliga folkhälsomedel.

Det givna med ett sådant tema vore att bjuda in flera olika röster för att få en balanserad analys av frågan. Hur antirasism och HIV-prevention ska knytas ihop är ett komplext ämne som behöver belysas brett för att diskussionen eventuellt ska kunna ge ett mervärde.

I programmet sägs: "Det kommer bland annat handla om konsekvenser av strukturell rasism och vithetsnormer på arbetsplatsen, motstånd och motståndsstrategier." Det är helt uppenbart att det finns mycket i detta som kräver en mångsidig genomlysning.

Men nej. Nätverket har inte alls tänkt sig någon mångsidighet. Tvärtom. De har bestämt sig för att låta hela dagen ledas av extrema och snäva röster. Två MMRK-representanter, Doubakil, som skulle varit med i det tidigare inställda arrangemanget, och Sabuni, hennes man, har på konsultbasis anlitats för att köra föreställningen från början till slut.

Det är alltså inte bara så att nätverket tycks föredra ensidighet. Det föredrar också, i princip, den mest extrema ensidighet man kan hitta. Och allt ska alltså ske på bekostnad av andra delar i det skattefinansierade HIV-preventiva arbetet. Detta ses som prioriterat.

Det är här som ett slags känsla av överklighet tränger sig på. Det finns något lite absurt i detta. Har alla i nätverket verkligen tänkt till kring vad de faktiskt håller på med?

Med dessa förutsättningar hade social resursförvaltning – som representerats av sitt team för SRHR (sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter) – för ett tag sedan fått nog. De meddelade övriga nätverket att (1) de inte kommer vara med på fördjupningsdagen, att (2) arrangemanget inte kan hållas i förvaltningens lokaler samt att (3) de, med hänvisning även till andra skäl, drar sig ur nätverket.

I mailet till nämnden förklarar förvaltningen motiven. De hänvisar till MR-avdelningens tidigare beslut. De konstaterar att Sabuni och Doubakil "är kontroversiella föreläsare och konsulter. Flera debattörer, terroristexperter och polis menar att de kan associeras till muslimska brödraskapet, extremistiska personer och odemokratiska organisationer." Och förvaltningen understryker: "Göteborgs stad ska inte samarbeta med verksamheter som vi inte kan vara säkra på ställer sig bakom demokrati och mänskliga rättigheter."

Med denna bild är min slutsats även i detta fall glasklar. Social resursförvaltning har fattat ett klokt och mycket rimligt beslut. Det glädjer mig att förvaltningen så starkt står upp för stadens demokratiska principer i en situation som nog är ganska svår.

Så där är vi. Jag delar Göteborgs rättighetscenters grundhållning i en lång rad frågor. Inte minst är det ytterst viktigt att motarbeta rasism och islamofobi.

Men i det arbetet måste man vara mycket noggrann. Man måste dra skarpa gränser mot icke-demokratiska och extrema krafter. Att bekämpa rasism med hjälp av extremism kommer oundvikligen att slå helt fel.

Jag tror att det är hög tid för rättighetscentret att verkligen granska sitt eget gränssättande. Att utan grundlig reflektion utgå från att fiendens fiende är en vän visar sig ganska ofta vara ett fatalt misstag.

Postat i [Göteborg](#) [1 kommentar](#)

En reaktion på "Icke-demokratiska absurditeter"

1. Pingback: [Backa inte för religiös extremism – @soffangbg](#)

Kommentarer inaktiverade.

[Blogga med WordPress.com.](#)

Blind kamp för kvinnors ofrihet

Publicerad den 17 april, 2018 17 april, 2018 av Ann-Sofie Hermansson

Igår skrev kulturprofilerna America Vera-Zavala, i GP, och Mattias Gardell, i Aftonbladet, långa artiklar där de bl a kritiserade min nolltolerans mot extremism.

Vid första anblick kan deras budskap vara tilltalande. Rubrikerna är bra. Jag håller naturligtvis med om att det finns rasism och islamofobi i Sverige som med kraft måste motarbetas.

Men man behöver inte skrapa särskilt mycket på ytan för att upptäcka de riktigt allvarliga bristerna i resonemangen. Ingen av de båda lyckas prestera en text som håller ihop.

Deras största problem är iveren att ge carte blanche åt fiendens fiende. I den antirasistiska kampen är de beredda att samverka med vem som helst.

Det har gjort att de landat – och stridit fast sig – i en destruktiv logik där de i ett påstått försvar av mänskliga rättigheter slagit sig samman med aktörer som inte alls är så noga med mänskliga rättigheter. De har knutit sig till de extrema, och mycket icke-representativa, delarna av islam.

Vad som kan hända när fundamentalister på det viset lyfts upp är, i det långa loppet, att andra människors frihet inskränks. Det mönstret finns redan på flera håll i Göteborg och övriga Sverige.

När fundamentalister lyckas ta greppet om ett lokalsamhälle blir en effekt inte sällan att livsmöjligheterna för unga människor – särskilt kvinnorna – ganska drastiskt beskärs. De begränsas i klädsel, livsstil, karriär och mycket annat. De går från frihet till någon nyans av ofrihet.

Därmed kortsluter Vera-Zavala och Gardell den antirasistiska kampen. De säger sig motarbeta rättsosäkerhet för muslimer. Det är i sig viktigt och lovvärt. Men när de gör det genom att ta stöd mot extrema religiösa krafter bidrar de i realiteten till att rättsosäkerheten för kvinnor ökar.

Nalin Pekgul fångade förra veckan träffsäkert problematiken kring att en i grunden tolerant och positiv religion förvrängs av att de extrema krafterna tillåts styra. "Jag sörjer att det svenska samhället ger pengar och legitimitet till islamistiska organisationer som begränsar andra muslimers frihet...".

För att trots bristerna kunna driva sina politiska linjer använder sig Vera-Zavala och Gardell – och deras supportrar – av två centrala tekniker.

Den ena är argumentativ aggressivitet. Den som opponerar sig det minsta stämplas snabbt som rasist och islamofob. Detta har så långt varit mycket effektivt. Med risken för att få den stämpeln på sig har många samhällsaktörer valt att inte ifrågasätta eller ens debattera.

Den andra tekniken är att utveckla en blind fläck för sakförhållanden. När de i sina texter försöker misskreditera mig gör de det genom att medvetet förvränga vad jag sagt och gjort. Därtill låtsas de vara omedvetna om att MMRK-representanterna Abdullahi och Doubakil verkligen är extrema röster.

För en tid sedan summerade DN enligt följande:

"MMRK är en organisation som försvarar muslimers rättigheter – och som även anklagas för att försvara terrorister. 2010 bjöd MMRK in den terrordömde imamen Ali Berzengi som talare. Även Munir Awad, som strax därpå skulle gripas och dömas till tolv års fängelse för att ha planerat ett attentat mot Jyllands-Postens redaktion i Köpenhamn, bjöds in till samma seminarium."

Detta är bara kärnan i en mycket större bild. Vad som blir påtagligt, även i annan mötesverksamhet och debattinlägg, är att MMRK:s påstådda försvar av rättigheter regelbundet går över i ett aktivt försvar av terrorister och deras agerande.

Allt detta struntar Vera-Zavala och Gardell i. De klamrar sig fast vid sitt struktur-dogmatiska spår. När verkligheten inte stämmer överens med det spåret avfärdar de verkligheten.

Jag håller med de båda kulturprofilerna om att det är ytterst viktigt att motarbeta rasism och islamofobi. Men jag kan aldrig acceptera deras metod – som i praktiken blir ett slags blind kamp för kvinnor ofrihet. Den leder inte framåt – utan tvärtom bakåt.

För mig är det helt uppenbart att en antirasistisk kamp bara kan fungera om den också inkluderar nolltolerans mot extremism. Att tro att man kan mota rasismen med extremism är ett allvarligt felslut.

Postat i [Göteborg](#) [1 kommentar](#)

En reaktion på "Blind kamp för kvinnors ofrihet"

1. Pingback: [Nej till rasism – nej till extremism – ja till demokrati – @soffangbg](#)

Kommentarer inaktiverade.

NYHETER.

2018-03-26 05:00

Ink 2018-09-24
Akt 212803-18
Aktbil

Burka Songs 2.0 skulle ha visats på Blå Stället i Angered, med ett efterföljande panelsamtal. Men evenemanget ställdes in.
Foto: Annika Busch

Politisk splittring efter inställda filmvisningen

En filmvisning med efterföljande panelsamtal stoppades av Göteborgs kommuns stadsledningskontor. Händelsen har lett till en hetsig debatt mellan de politiska partierna i Göteborgs rödgröna ledning, och kommunstyrelsens ordförande har polisanmälts för förtal.

Läs också: **[Polisanmäler Hermansson](http://goteborg.etc.se/nyheter/polisanmaler-hermansson)**
(<http://goteborg.etc.se/nyheter/polisanmaler-hermansson>)

När visningen av filmen Burka Songs 2.0 ställdes in för några veckor sedan, var det inledningen på en hetsig debatt som alltjämt pågår och verkar bli allt mer infekterad.

Kommunstyrelsens ordförande Ann-Sofie Hermansson (S) har intagit en tydlig position, som hon gett klart uttryck för på sin blogg. Där argumenterar hon för vikten av ett tydligt avståndstagande gentemot extremism, och pekar ut två tilltänkta paneldeltagare som extremister. Och hon står fast vid att det var korrekt av stadsledningskontoret att ställa in arrangemanget.

Men hennes skarpa uttalanden har fått de utpekade paneldeltagarna att reagera. De har valt att polisanmäla henne för förtal (se artikel intill).

FAKTA OM FILMEN

I Burka Songs 2.0 av regissören Hanna Högstedt började med idén att hon, som vit västerlänning, skulle promenera längs Champs Élysées och sjunga Frankrikes nationalsång iklädd burka. Men filmprojektet havererade, och blev i stället en annan film där Högstedt samtalar med olika personer om filmproduktion, islamofobi och vita privilegier.

I Filmen har delvis finansierats med kulturstöd från Göteborgs stad.

I Den 14 mars skulle filmen Burka Songs 2.0 visas på kulturhuset Blå stället i Angered

Göteborgs rättighetscenter mot diskriminering, GRC, riktar skarp kritik mot kommunens agerande.

– Det är väldigt gravt att kommunstyrelsens ordförande så lättvindigt slänger sig med ord som extremist utan annan grund än hörsägen, säger Annika Lindström, verksamhetsledare på GRC.

Hon är också orolig för att kommunens agerande får en allvarlig inverkan på samarbetet med civilsamhället.

– Om man så lättvindigt anklagar folk för att vara extremister, då tror jag man får svårt att få till ett bra samarbete med civilsamhället i andra frågor.

Sätter ner foten

Men Ann-Sofie Hermansson backar inte.

– Göteborgs stad ska inte vara en plattform för personer som uttryckt extremistiska åsikter, säger hon. Det är viktigt att säkerställa att vi inte hamnar där igen.

Hon poängterar att hon är stolt över den svenska yttrandefrihetslagstiftningen och rätten att få uttrycka olika åsikter.

– Men som kommun har vi en värdegrund att hålla oss till, och vi ska inte legitimera åsikter som nazister eller andra extremister står för.

Vad bygger du uppgifterna om att paneldeltagarna är extremister på? Vad har du för källor?

– Det är paneldeltagarna själva som skrivit och uttryckt sig i olika sammanhang, säger Ann-Sofie Hermansson. Det är kunskap jag fått mig till livs, och det är alldeles tillräckligt för att jag ska vara säker på min sak.

Hon är medveten om att det "rör upp damm" att ta så stark ställning som hon gör i den här frågan:

– När man sätter ner foten mot extremism är det jävligt svårt att göra det på ett sätt så att alla blir nöjda, säger hon.

Socialdemokraternas samarbetspartier, V och MP, intar en helt annan position.

Vänsterpartiets Daniel Bernmar:

– Vi ifrågasätter på vilka grunder arrangemanget stoppades, säger han. Nu säger S i sitt yrkande att liknande händelser i framtiden ska kunna stoppas – vad betyder det? Ska vi ha någon slags allmän princip att människor med obekväma åsikter utmålas som extremister?

med efterföljande panelsamtal. Men evenemanget ställs in efter beslut av stadsledningskontorets MR-avdelning. Kritik hade riktats mot att panelen ansågs vara för ensidig.

I Kommunstyrelsens ordförande, Ann-Sofie Hermansson (S) beskriver på sin blogg paneldeltagarna som "extrema röster – som försvarat terrorister och avfärdat anti-terrorinsatser mot bland annat IS-krigare ..."

I De två utpekade paneldeltagarna polisanmäler Ann-Sofie Hermansson för förtal.

I Flera av Göteborgs kulturchefer, bland annat för Konsthallen och Atalante, har gemensamt uttalat sitt stöd för filmen Burka Songs 2.0 och "yttrandefrihet, konstnärlig frihet och det fria ordet".

I I kommunledningen har ärendet vållat skarp debatt. Ärendet bordlades vid kommunstyrelsens möte den 21 mars, men tas upp på nytt den 11 april.

RELATERADE ARTIKLAR

[Polisanmäler Hermansson](http://goteborg.etc.se/nyheter/polisanmaler-hermansson)
(<http://goteborg.etc.se/nyheter/polisanmaler-hermansson>)

Inneburit polarisering

Miljöpartiet vill att stadsledningskontoret utreder varför arrangementet ställdes in.

– Det skedde efter svepande påståenden om att deltagare i panelen skulle vara extremister, men jag har inte sett några belegg för det, säger Ulf Kamne (MP). Om det finns belagda kopplingar till terrorism eller extremism hos deltagarna – ok, bra, då vet vi att stadsledningskontoret fattade ett välgrundat beslut. Men om det inte finns några belagda kopplingar, om man bara gått på hörsägen, då är det här skandalöst.

Ulf Kamne menar att hela den här debatten skapar en polarisering mellan grupper. En polarisering som lätt uppstår när man debatterar något man inte riktigt vet vad det är.

– Just därför är det så oerhört viktigt att vi får rätt ut vad som hänt, och vad besluten grundats på, säger han. Har vi ett problem här? Eller har vi bara en storm i ett vattenglas? Vi vill ha en avrapportering kring hur stadens policy upprätthålls av tjänstemännen.

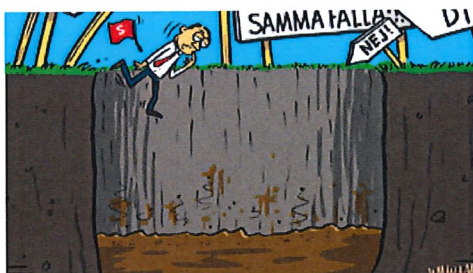
YLVA BOWES

Tweeta

 Mejla [_\(mailto:?subject=ETC-TIPS%3A%20Politisk%20splittring%20efter%20inst%C3%A4llda%20filmvisningen&body=H%C3%A4r%20%C3%A4r%20en%20artikel%20jag%20vill%20tipsa%20dig%20om%3A%20https%3A/www.etc.se/nyheter/politisk-splittring-efter-installda-filmvisningen\)](mailto:?subject=ETC-TIPS%3A%20Politisk%20splittring%20efter%20inst%C3%A4llda%20filmvisningen&body=H%C3%A4r%20%C3%A4r%20en%20artikel%20jag%20vill%20tipsa%20dig%20om%3A%20https%3A/www.etc.se/nyheter/politisk-splittring-efter-installda-filmvisningen)

 Skriv ut

Detta kan också intressera dig

Max Gustafsson om att inte lära av sina misstag

SERIE SERIE.

<https://www.etc.se/serie/max-gustafsson-om-att-inte-lara-av-sina-misstag>

Så får du bättre villkor på ditt lån – utan banken

LENDIFY Glöm långa

handläggningstider, hög ränta och långa telefonköer. Nu kan du...

https://smart.lendify.se/spara-pengar/sa-sparar-sussie-8000-kronor-i-manaden/?utm_source=qu&utm_medium=native&utm_content=sussie

Jag går över de törstande ängarna

LEDARE GÖRAN GREIDER Odlandet och jordbruket är den enda livlina mänskligheten har. Den...
<https://www.etc.se/ledare/jag-gar-over-de-torstande-angarna>

ANNONS

Båtluffa i Kroatien i sommar

ARLANDA EXPRESS Om du gillar att båtluffa är Kroatien ett paradis. Så här tar du dig fram...

<https://www.arlandaexpress.se/>

"Människor vill ha tydliga partier och ledare"

INRIKES ETC möter Centerpartiets migrationspolitiska talesperson Johanna Jönsson:...

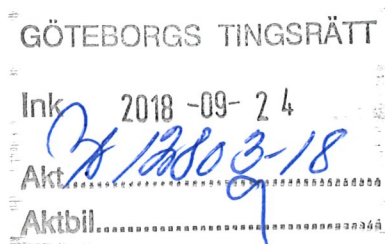
<https://www.etc.se/inrikes/manniskor-vill-ha-tydliga-partier-och-ledare>

"Dunderklumpens tema ligger helt rätt i tiden nu"

KULTUR & NÖJE Per Ahlins älskade film "Dunderklumpen" blir teater. Ikväll är det... <https://www.etc.se/kultur-noje/dunderklumpens-tema-ligger-helt-ratt-i-tiden-nu>

 <https://www.plista.com>

SÖK KONTO MENY

Extremism

Göteborg säger blankt nej till extremism

Ett värdegrundsarbete kan inte vara en papperstiger, utan måste innebära att samhällsinstitutioner som till exempel Göteborgs stad markerar skarpt mot extrema röster och extremism. Ann-Sofie Hermansson (S), Kommunstyrelsens ordförande i Göteborg skriver om sitt ställningstagande till omdebatterade arrangemanget "Burka Songs 2.0 – Film och samtal".

Ann-Sofie Hermansson

kommunstyrelsens ordförande i Göteborg (S)

f Dela

0

Demokratin ska vara öppen och tolerant. Men inte till varje pris, skriver Ann-Sofie Hermansson. Foto: Lisa Nylén

I det offentliga Sverige har det under de senaste 10-15 åren funnits en tvekan i hanteringen av vissa extremistiska rörelser. Aktivister som hävdar att de kämpar för mänskliga rättigheter och på så vis kan dölja en extremistisk agenda har varit särskilt svåra att förhålla sig till. En kombination av naivitet och rädsla för kritik har gjort att man tvekat att sätta stopp för extremisterna.

I början av mars ställdes arrangemanget "Burka Songs 2.0 – Film och samtal" in av Göteborgs Stad. Det var inte på grund av filmen som sådan. Huvudanledningen var i stället att extrema röster – som försvarat terrorister och avfärdat anti-terrorinsatser mot bland IS-krigare – ensidigt skulle leda det samtal som ingick i konceptet. Detta riskerade att bryta mot stadens värdegrund.

Jag argumenterade i flera sammanhang för att detta var ett klokt och viktigt beslut. En samhällsinstitution som Göteborgs Stad har ingen som helst skyldighet att fungera som arena för extremistiska rörelser. Tvärtom. En sådan institution är i stället skyldig att, inom ramen för ett gediget värdegrundsarbete, hålla extremismen borta.

ANNONS

Jag har fått en hel del kritik för mitt ställningstagande. Min "kultursyn" har ifrågasatts från flera håll. Jag har anklagats för att vilja "tysta" angelägna kulturyttringar. Det är uppenbart att ett ställningstagande av det här slaget rör upp väldigt starka känslor. Jag är självfallet för fri konst och kultur. Jag är självfallet för yttrandefrihet. Jag har aldrig ens antytt något annat.

Men en saklig debatt om grundproblemet lyser med sin frånvaro. Vi lever i en tid när extremister går framåt på flera fronter. I Göteborg har IS-krigarna och deras supportrar länge varit ett svårt dilemma. Vi har aktiva vänsterextrema miljöer, högerextremister som begått våldsbrott, anti-semiter som angripit synagogan och nazister som tar för sig.

Detta är nog inte värre än i någon annan europeisk storstad. Men det spelar ingen roll. Jag betraktar situationen som allvarlig. Därför måste Göteborgs Stad med kraft ta avstånd från och motarbeta alla former av extremism. Nu är det viktigare än någonsin att försvara stadens värdegrund. Staden måste noga se till att inga aktiviteter eller engagemang strider mot eller urholkar den värdegrunden.

I det svenska samhället har extremistiska rörelser rätt att, inom lagens ramar, demonstrera och uttrycka sina åsikter. Men så mycket mer än så har de inte rätt till. De kan inte göra anspråk på att få ta plats i andra delar av samhällslivet.

Göteborgs Stad är inte värderingsfri, utan tvärtom en organisation där demokratiska värderingar ska styra och där icke-demokrater inte har någon plats. Historiens facit är både tydligt och brutalt. När det anständiga samhället ger vika för extremism går det käpprätt åt skogen.

Under 1900-talet föll ohyggligt många människor offer för fascism, nazism, kommunism och andra våldsideoologier. Under det tidiga 2000-talet har den islamistiska extremismen fått genomslag. IS och liknande grupper har förorsakat ett massivt mänskligt lidande.

Med ett sådant facit är det uppenbart: En av det demokratiska samhällets allra viktigaste uppgifter är att försvara sig mot extremismens olika uttryck. Demokratin ska vara öppen och tolerant. Men inte till varje pris. Demokratin ska också sätta skarpa gränser.

Mina kritiker försöker få det till att Göteborgs Stad inte ska sätta några gränser mot extremismen. Jag menar bestämt att detta är precis vad staden måste göra.

Det här är en opinionstext publicerad i Dagens Samhälle. Åsikterna som uttrycks i artikeln står skribenten/skribenterna för.

Ann-Sofie Hermansson

kommunstyrelsens ordförande i Göteborg (S)

Publicerad: 22 mars 2018 kl 05:05

Uppdaterad: 22 mars 2018 kl 05:02

f Dela

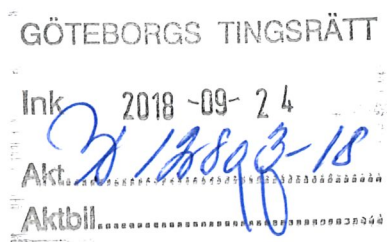
0

ÄMNEN I ARTIKELN

Demokrati Extremism Göteborg Värderingar

ANNONS FRÅN SSF

Ann-Sofie Hermansson (S), Kommunstyrelsens ordförande i Göteborg Foto: Göteborgs Stad

Inställd filmvisning i Göteborg väcker debatt

Inställd filmvisning i Göteborg väcker debatt
2:03 min

Publicerat tisdag 20 mars kl 07.00

En inställd filmvisning har rört upp känslor i Göteborg de senaste veckorna. Kulturnytt har pratat med några av de inblandade.

För knappt tre veckor sedan beslutade Göteborg stad att ställa in en planerad filmvisning och diskussion om Hanna Högstedts film "Burka Songs 2.0". Samtalet skulle ha förts mellan regissören Hanna Högstedt och andra deltagare. Men evenemanget ställdes in på grund av att de personer som skulle diskutera filmen, som utgår från burkaförbudet i Frankrike, beskrevs som partiska.

Regissören Hanna Högstedt menade att diskussionen inte skulle handla om burkans vara eller icke-vara, utan om representation och normkritik. Men kommunstyrelsens socialdemokratiska ordförande i Göteborg, Ann-Sofie Hermansson tycker det var rätt att stoppa visningen och samtalet om filmen.

- Det är inte arrangemanget som sådant, utan det handlar om människor som i andra sammanhang har gett uttryck för, skulle jag säga, extremistiska åsikter.

Vad är det för åsikter som de gett uttryck för som är extremism?

- Jag behöver kanske inte gå in på detaljer. Men det räcker att titta på deras debattinlägg, det är de som får klargöra vad de anser inte är extremism, tycker jag.

Du får ursäkta, men det är du som säger att de står för extremism. Då är det ju viktigt att förstå vad det är som är extremism i det som de har skrivit.

– Man har motsatt sig och avfärdat anti-terrorinsatser mot IS-krigare.

I samband med den inställda visningen gick kommunstyrelsens ordförande i Göteborg, socialdemokraten Ann-Sofie Hermansson ut på sin blogg och berättade att hon stod bakom beslutet som formellt fattats av stadens avdelning för mänskliga rättigheter.

– Lika lite som jag vill legitimera förintelseförnekare eller nazister att medverka i samtal Göteborg stad, lika lite vill jag legitimera religiös extremism. Även om de inte hade tänkt prata om det i det här samtalet, så tycker jag att det är problematiskt att det i så fall skulle legitimeras genom Göteborg stad.

Så oavsett vad de potentiellt hade pratat om i samtalet, så var det inte okej eftersom de tidigare uttryckt andra åsikter som du inte håller med om?

– Som jag uppfattar som extremistiska, ja.

De som av Ann-Sofie Hermansson anklagas för extremism är Fatima Doubakil och Maimuna Abdullahi, båda engagerade i Muslimska mänskliga rättighetskommittén. De har nu polisanmält Ann-Sofie Hermansson för förtal.

- Varken jag eller Maimuna Abdullahi har någonsin försvarat terrorister eller motsatt oss arbetet som staden gör mot IS. Tittar man på det jobbet som vi faktiskt gör så försöker vi värna rättssäkerheten i kriget mot terrorismen och i anti-terrorarbetet, säger Fatima Abdullahi.

Kulturnytt
kulturnytt@sverigesradio.se

Göteborg 2018-04-09

Till: Göteborgs stads kommunstyrelse

Uppföljning till vår skrivelse den 20 mars 2018

I vår förra skrivelse skrev vi: *"Det sätt som staden hanterar den aktuella situationen på kan allvarligt försvåra och kanske t o m omöjliggöra en framtida samverkan mellan staden och civilsamhället."*

Vi kan redan nu se att samverkan mellan staden och civilsamhället har påverkats. Ett exempel är fördjupningsdagen för Antirasistisk HIV-prevention och SRHR som är inplanerad till måndagen den 14 maj. Där står RFSU Göteborg, RFSL Göteborg, Positiva gruppen i Väst, Göteborg stad och Närhälsan som avsändare till inbjudan.

Nu har staden (genom Social Resurs) meddelat att de drar sig ur helt och inte heller kommer ställa upp med lokal till detta evenemang. De kommer också helt dra sig ur det antirasistiska nätverk som de tidigare har ingått i. Som anledning anger de att deras högsta politiska ledning är tydlig med vilken värdegrund som gäller.

Detta är allvarligt då anklagelserna som riktats mot de inblandade personerna ännu inte grundats i något annat än påståenden från press och på nätet. Det är också allvarligt att staden väljer att bryta kontakten direkt utan samtal med berörda parter. Det blir mycket svårt att bygga tillit när staden misstänkliggör företrädare från civilsamhället i dessa frågor utan annan grund än lösa påståenden.

Vi vill trycka på att från vårt håll handlar inte debatten om huruvida vi är för eller emot extremism. Den handlar om hur vi agerar i vårt arbete för att motverka rasism och extremism.

Inför ert möte nu på onsdag den 11 april upprepar vi därför våra rekommendationer från förra skrivelsen:

- att kommunstyrelsen på onsdagens möte väljer att titta på vilka grunder beslutet att ställa in evenemanget Burka Songs 2.0 fattats.
- att kommunstyrelsen gör en bedömning av hur ett sådant handlande följer rådande lagstiftning kring diskriminering och rätten till yttrandefrihet.
- att kommunstyrelsen bordlägger detta ärende för att ett möte mellan Göteborgs rättighetscenter mot diskriminering och kommunstyrelsen kan komma till stånd för att diskutera hur vi tillsammans på ett konstruktivt sätt kan arbeta framåt i frågorna.

Styrelsen

Göteborgs rättighetscenter mot diskriminering

Göteborgs
Stad

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Ink 2018-09-24

Akt.

Akbil.

[Hem](#) / [Nyheter och press](#) / [Aktuelltarkiv](#) / [Aktuellt](#)

Därför uppmanades Reclaim Pridearrangörerna att ändra sitt program i Fängelsets lokaler

Publicerad 19 augusti 2018

Göteborgs Stad Örgryte-Härlanda uppmanade arrangörerna av den alternativa festivalen Reclaim Pride att förändra delar av sitt program i Ungdomssatsningen Fängelsets lokaler den 16-18 augusti.

Beslutet grundades på att förvaltningen inte var säker på att alla delar av programmets innehåll överensstämmer med Göteborgs Stads värdegrund och öppet tar ställning för demokratiska värderingar och principer.

Ungdomssatsningen Fängelset är en av fem ungdomssatsningar i Göteborgs Stad, som kom till efter Backabranden för tjugo år sedan för att ge ungdomar säkra platser och lokaler att vara i och arrangera evenemang i. Målgruppen är främst 16-20 år.

Vad har hänt?

En grupp ungdomar hade, under våren, kontakt med ungdomssatsningen Fängelset och ville arrangera en alternativ Pride-festival utan kommersiell koppling.

Ungdomarna har själva styrt programmets innehåll. Att vissa delar av programmet inte säkert överensstämmer med Göteborgs Stads värdegrund blev klart för förvaltningen dagen innan festivalen startade. Då agerade förvaltningen genom att uppmana arrangörerna att ställa in en programpunkt (Workshop i antirepression med Anarchist Black Cross). Därefter uppmärksammade förvaltningen att filmen Burka Songs 2.0 skulle visas med ett efterföljande samtal med debattören Fatima Doubakil. Under våren ställdes ett liknande arrangemang in av Göteborgs Stad. Förvaltningen uppmanade festivalarrangörerna att ställa in Fatima Doubakils medverkan i samtalet efter filmen.

Arrangörerna av festivalen "Reclaim pride" valde att inte följa förvaltningens uppmaning och programpunkten genomfördes som tidigare planerat. Förvaltningen genomförde inga ytterligare praktiska åtgärder för att stoppa genomförandet.

Varför beslöt förvaltningen att kräva av arrangören att ställa in en del av programpunkterna?

Förvaltningen, som en del av Göteborgs Stad, samarbetar inte med verksamheter eller personer som vi inte kan vara säkra på ställer sig bakom demokrati och mänskliga rättigheter. Därför gjorde förvaltningen bedömningen att programpunkten Workshop i antirepression med Anarchist Black Cross samt Fatima Doubakil inte borde vara en del av programmet.

Anarchist Black Cross är, enligt förvaltningens bedömning, en anarkistisk organisation som bland annat öppet stöder olaglig verksamhet. Fatima Doubakil är en kontroversiell föreläsare och konsult. Flera debattörer, terroristexperter och polis menar att hon kan associeras till muslimska brödrskapet, extremistiska personer och odemokratiska organisationer.

Förvaltningens beslut grundar sig i den bedömning social resursförvaltning gjort i sin förvaltning och utifrån deras uppdrag att erbjuda stöd i frågor som rör förebyggande arbete mot radikaliserings och våldsbejakande extremism till verksamheter i Göteborgs Stad (Avdelningen för social utveckling).

Programpunkterna uppmärksammandes i ett sent skede

Vi kan konstatera att förvaltningen inte haft tillräcklig detaljinformation om programmets alla delar i förväg. Detta är någonting vi behöver dra lärdom av. Vi behöver samla ihop oss efter festivalen och reda ut hur detta kunde hända och framförallt – hur vi ska se till att detta inte händer igen.

Finansierar Göteborgs Stad festivalen?

Nej, inte direkt. Men Ungdomssatsningen upplåter lokaler till ungdomar som vill göra arrangemang och ungdomskonsulenter arbetar som bollplank och stöd till dessa. Ungdomssatsningen säkerställer att arrangemang genomförs på ett säkert sätt.

Formellt ansvariga för Ungdomssatsningen i centrumstadsdelarna i Göteborgs Stad är SDF Majorna-Linné som har resursnämndsuppdraget. Verksamhet bedrivs bland annat lokaler i Härlanda Park (Fängelset) och SDF Örgryte-Härlanda har verksamhetsansvar och arbetsgivaransvar för denna.

Har du frågor, kontakta:

Lotta Sjöberg, sektorschef Kultur och fritid, telefon 031-365 50 22, e-post:
lotta.sjoberg@orgryteharlanda.goteborg.se

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

20356

Polismyndigheten
Polisregion Väst
Box 429
401 26 Göteborg

A N M Ä L A N

Ink 2018-09-24

Akt

Aktbil

Målsägandes ex
2018-03-13 19.14
5000-K302174-18
Sida: 1

Anm.upptagande p-mynd: POLISMYNDIGHETEN Dnr: 5000-K302174-18
Enhet: 550130ST1 Myndighetskod: 5000 Dnr annan p-mynd:
Anmälningssätt: 2018-03-13 kl: 14.52 Anmälningssätt: Besök på polisstationen
Upptagen av: Inspektör Martin Hällström
Inskrivna av: Inspektör Martin Hällström
Inskrivna: 2018-03-13 kl: 14.52 Handl. p-mynd: POLISMYNDIGHETEN
Enhet: 550130ST1

SAMMANDRAG

MÅLSÄGANDE:
ABDULLAHI, MAIMUNA

ANMÄLARE:

ÖVRIGT:
Fritext

VITNE:

UTPEKAD JURIDISK PERSON:

BILAGOR:
Förhör i Dur2

BROTT/HÄNDELSE

1.40

Brottskod

0510

Ärekränkingsbrott mot kvinna äldre än 18 år, internetr
BERGSGÅRDSGÅRDET 16, ANGERED
Söndag 2018-03-04 t.o.m. Söndag 2018-03-11
ABDULLAHI, MAIMUNA ABDILADIF

Målsägande fysisk

FRITEXT

Målsägaren kom in till polisen för att hon vill göra en anmälan angående
förtal.

BROTTET

Gärningsperson kan misstänkas för förtal genom att ha skrivit uppgifter på
sin blogg som kan vara ägnade att utsätta målsägaren för andra människors
missaktning.

FÖRHÖR

se Dur2

ÖVRIGT

Målsägaren ANGER brottet till åtal.

PO Storgöteborg
Box 429
401 26 GÖTEBORG
Tfn: 11414
E-post:

Besöksadress: Ernst Fontells plats
Handl. enhet: Utrjoursektion 1 PO Storgöteborg

Polismyndigheten
Polisregion Väst
Box 429
401 26 Göteborg

A N M Ä L A N

Målsägandes ex
2018-03-13 19.14
5000-K302174-18
Sida: 2

MÅLSÄGANDE

ABDULLAHI, MAIMUNA ABDILADIF, 19870126-0963 Kön: K
c/o K ALASOW, BERGSGÅRD SGÅRDET 16 LGH 1201, 424 32 ANGERED, SVERIGE
Tilltalsnamn: MAIMUNA
Tfn.bostad:
Tfn.arbete:
Tfn.mobil: 0739146355
E-post:
Tolkbehov: Nej
Arbetsplats:
Försäkringsbolag:
Utländsk postadr:
Övriga anteckningar:

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Ink 2018-09-24

Akt. 312843-8

Aktbil. 13

Lämnade uppgifter databehandlas. Syftet med databehandlingen är att effektivisera utredningen av brott / händelse. Upptäcker uppgiftslämnaren felaktigheter i lämnade uppgifter äger denne rätt att påkalla rättelse av polismyndigheten.

Uppgifter om handläggande polismyndighet och enhet, handläggare, brottsrubricering, brottsplats samt vidhängande kodifiering kan förändras av polismyndigheten

**** GÄLLER EJ SOM LEGITIMATION ****

PO Storgöteborg
Box 429
401 26 GÖTEBORG
Tfn: 11414
E-post:

S L U T -----
Besöksadress: Ernst Fontells plats

Handl. enhet: Utrjoursektion 1 PO Storgöteborg